

יום חמישי כ"ז באב התשפ"ה

21 באוגוסט 2025

נאומה של יועצת הרמטכ"ל לענייני מגדר, תת-אלוף רוזיטל אביב

ראש אגף כוח אדם, אלוף דדו בר-כלפיה,

מפקדות ומפקדים,

קצינות וקצינים,

אנשי יחידת יוהל"ם,

חברי ממב"ל ומשפחות יקרות,

"אשרי הגפרור שנשרף והצית להבות" כתבה חנה סנש בשנת 1944 ביוגוסלביה, כחודש לפני שחצתה את הגבול להונגריה. בכל דור ודור נשים בישראל הציתו אור: בכפרים ובערים, בשדות הקרב ובחדרי המלחמה בשקטים של קבלת ההחלטות, במחסומים ובעמדות, בשטחו ובמטה. הן נשאו על כתפיהן אחריות, על ידהן מקצועיות, ועל ליבן שליחות. לא מתוך רעש – מתוך יציבה.

היום, כמעט שנתיים מאז השבעה באוקטובר, אנחנו עומדות על כתפיהן: פורצות הדרך שניפצו תקרות זכוכית בלי לומר "בלתי אפשרי". לוחמות שהוכיחו פעם אחר פעם שהמשמעות איננה מגדרית – היא מקצועית, ערכית ומבצעית. מפקדות שהראו כי חוסן, משמעת וחמלה אינם סותרים זה את זה, אלא מחזקים את זה.

מלחמת "חרבות ברזל" מציבה בפנינו מראה חדה וברורה: האיומים שגברו, הקצב שהתעצם והחוסן הלאומי שנמדד לא רק בעוצמת האש, אלא גם בעוצמת האנשים ונשים בכלל המערכים. מתוך המציאות הזו נולדת הזדמנות – לשלב נשים בכל המערכים, לוחמות ותומכות לחימה, מהחזית ועד העורף, מתוך הבנה כי היכולת שלהן לתרום איננה נלוות, אלא חיונית.

כניסתי לתפקיד היוהל"ם היא עבורי סגירת מעגל, מילדות וההחלטה להתגייס לצבא, בסביבה שכוונה אחרת. תפקידי הפיקוד במגל ובשיזפון, התמודדות עם פציעה, תפקידי מטה בבניין הכוח ביבשה וכן, בהפעלת הכוח בדרג המטכ"ל. במקביל להיותי אשת צבא, אלי ואני החלטנו להקים משפחה. וכך, הפכתי גם לאשת משפחה ואם ארבעה ילדים. הם המשפחה שלי שבכל יום נותנים לי כוח להמשיך, נוכח כל האתגרים בדרך.

תפקיד יוה"ל"ם אינו סיסמא ואינו קישוט. הוא מצפן, הוא מבטיח שהמערכת תראה בכל חיילת וחייל, כל מוכשרת ומוכשר, ותחבר אותם למשימה, בלי להותיר יכולת ללא ממוצה. הוא מוודא שהשיח על שוויון איננו "טוב שיהיה", אלא יתרון מבצעי שנמדד בתוצאות: באיכות היחידות, בחוסן הכוחות ובמאון הציבור בנו, בצה"ל.

אנחנו כאן כדי לפתוח דלתות – לא בשביל הכותרת, אלא בשביל היעילות המבצעית, לאזן סטנדרטים רפואיים ופיזיולוגים עם היעילות המבצעית, לאזן סטנדרטים רפואיים ופיזיולוגים עם מציאות מבצעית, להכשיר מפקדים ומפקדות לשירות משותף, שמכבד את האדם ואת המשימה, כדי להבטיח שכל חיילת וחייל ירגישו בטוחים ומוגנים – פיזית ונפשית. זכינו לשרת בצבא שבו ההזדמנות תלויה ביכולת, והתקרה – בשמיים. מכאן נמשיך יחד: עם אחריות, עם הקשבה לשטח ועם גב למפקדים, עם אמון בדרך ואפס פשרות על מצוינות. כי עוצמתן של נשים איננה "סיפור של נשים". זו עוצמתו של צה"ל. זה סודה של החברה הישראלית: לחבר קצוות, לאחד כוחות, ולהפוך גפרור קטן – ללהבה גדולה.

ראש אכ"א, אלוף דדו בר-כליפא, תודה על הבעת האמון, הזכות וההזדמנות הגדולה להיות חלק מהמאמץ החשוב בצה"ל – אנשים. אני בטוחה שעוד נכוננו לנו אתגרים והזדמנויות רבות, בוודאי בתקופה מאתגרת זו.

אלה, בסיומה של תקופת למידה, זוהי הזדמנות להודות לך על הובלת יחידת יוה"ל"ם להישגים חשובים, קידוש נושאים ששמו את המגדר על סדר היום על חפיפה מלמדת. מאחלת לך הצלחה רבה ביציאתך לדרך חדשה, זה בהחלט הזמן להקדיש גם לנאור והילדים, שבמשך שנים רבות עמדו מאחוריך ותמכו בכל צעד שבחרת.

אלי החבר הכי טוב שלי, ילדיי, עידו, עופרי, עומר וענבר, תודה לכם שאתם עוגן בחיי, מלווים, תומכים ומעורבים בכל שלב ובחלטה בחיי. נבחרת יחידת יוה"ל"ם, בשבועות האחרונים זכיתי להכיר אתכן ואתכם. שחקני נשמה אמיתיים, שמבינים בהחלט בשביל מי ובשביל מה אנחנו פה. יחד נמשיך להצעיד את היחידה ואת צה"ל להישגים חדשים.

יהי רצון שנדע להצית להבות של הזדמנות, להאיר במסדרונות ובשטח ולזכור: כל דלת שנפתחת למישהי – מרחיבה את החדר לכולנו. שננהג בתקיפות מול פגיעה, ברגישות מול מורכבות, ובאפס פשרות על מצוינות. זה דרכנו: צבא עם לב של פלדה ומצפון של אדם.